

La Vall de Càrcer. Batejada com la Vall farta pel naturalista Antonio José de Cavanilles a la seva obra: *Observaciones sobre la Historia Natural, Geografía, Agricultura, población y frutos del reyno de Valencia*. 1795-1797. És des del punt de vista antropològic i geològic, la secció més antiga de la plana al·luvial de la Ribera del Xúquer. Aquí, les muntanyes limítrofes encara exerceixen de "presó" natural del conegut com "el Devastador", un riu capritxós, responsable de tràgiques riudes i també d'aigua tranquil·la que, segons Joan Fuster: "ve de lluny però que per on passa i sobretot aquí (...), es converteix en do inapreciable". Es tracta doncs d'una vall partida en dos pel riu i els seus afluents; fèrtil pel fang de les seves riudes; curada amb l'aigua de les assuts i modulada per les séquies que creen un immens mosaic de camps de tarongers i caquis. Una vall que mira de recollir una presa, la de Tous, i que reté en la memòria el 20 d'octubre de 1982: La data on va renèixer.

Barcelona, octubre de 2016.

LA VALL FARTA, UNA METRÒPOLIS RURAL

Artur Tudela Conde